

První svatě přijímání

22. května 2016

Komunitní centrum

Matky Terezy / str. 10

*„Kdo však okusí skutečný
nebeský chléb... nezemře.
Kdo se mnou sytí, bude
věčně žít. Tím chlebem
je mé tělo a já je obětuji,
aby svět mohl žít.“*

J 6,50-51

Milosrdenství chci, a ne oběť

Nabízím vám následující texty pro tenhle předprázdninový měsíc, kdy 3. 6. oslavíme Slavnost Nejsvětějšího Srdce Páně a jsme zváni na Vikariátní pouť na Vinohrady do jediného pražského kostela tohoto zasvěcení; na pouť nejen k zasvěcení kostela, ale i k svatě bráně milosrdenství.

Matouš 9,12: *On to uslyšel a řekl: „Lékaře nepotřebuji zdraví, ale nemocní. 113/ Jděte a učte se, co to je: ‘Milosrdenství chci, a ne oběť’. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ 114/ Tehdy k němu přišli Janovi učedníci a ptali se ho: „Jak to, že my a farizeové se postíme, ale tvoji učedníci se nepostí?“*

Matouš 12,2: *„Hle, tvoji učedníci dělají, co se nesmí dělat v sobotu!“ 13/ On jim však řekl: „Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad, on a ti kdo byli s ním? 14/ Jak vešel do domu Božího a jedli posvátné chleby, ačkoli to nebylo dovoleno jemu ani těm, kdo ho doprovázeli, nýbrž kněží? 15/ A nečetli jste v Zákoně, že kněží službou v chrámu porušují sobotu, a přesto jsou bez viny? 16/ Pravím vám, že zde je víc než chrám. 17/ Kdybyste věděli, co znamená, ‘milosrdenství chci, a ne oběť’, neodsuzovali byste nevinné.“*

Ježíšův akcent na milosrdenství je bezprecedentně razantní, ale proč je konfrontuje s obětí? Co má co společného oběť a milosrdenství?

V Ježíšově době, a bohužel to trvá dodnes, zaujímají někteří lidé postoj, že odpuštění vlastně nepotřebují a zařídí ze své strany spravedlnost tím, že i když ublížili nebo se jinak provinili, udělají nějakou oběť a jsou z toho venku. Dokonce je celkem jedno jaká ta oběť bude, jestli modlitba či nějaký skutek. Ba co víc: nabídnu nějakou oběť či skutek na oplátku za něco, co jsem učinil zlého (abych to takzvaně vyvážil), ale jsem přitom vlastně rozhodnut to příště udělat zas. Tak mám dojem, že milosrdenství je povinnost druhé strany. To je krutý omyl.

Některá jiná náboženství mají za svůj základní princip spravedlnosti toto vyvažování zlého dobrem a říkají tomu odpuštění. Ano, ti lidé se domnívají, že si svoji spravedlnost tímto zařídí a zlo odčiní, ale

přitom jejich srdce a vůle zůstanou zaměřeny a rozhodnuty pro zlo.

A druhý rozměr téhož vůči bližním. Pokud druhý něco dělá, co je zdánlivě nedovolené, jdu mu po krku a vyžaduji, aby učinil nějaký viditelný skutek, kterým by podle mne byla nastolena spravedlnost. Přitom on již může mít nádherně změněné srdce i vůli. Jeho obrácení od zlého je již dokonáno.

Pojďme ale ještě kousek dál. Když tedy jde Ježíšovi o milosrdenství, o co mu jde? Jde mu o naprosto naivní zavírání očí nad nepravostí? Nikoli!!! Jde mu o milosrdenství, které chce dát každému. A příjemce je přijímá na základě svého změněného postoje srdce = kající srdce = změněný postoj, lidově obrácené srdce. To moc hezky dokresluje příběh Zachea nebo obrácení Ninive a Jonáše, stále vyžadujícího trest i proti Božímu milosrdenství. Ježíšovo milosrdenství často předchází změněné srdce, aby se srdce člověka na základě zadarmo nabídnuté milosti obrátilo k dobru.

To, co Ježíš odmítá, je oběť (obecně skutek) bez změny srdce. Oběť či skutky mohou být a mají být projevem proměny srdce, ale v žádném případě tu změnu nenahrazují. Navrácení i lidské spravedlnosti je na místě. Cílem je proměněné srdce, které pak logicky z nitra vyžaduje i tu vnější proměnu, ať už skutek nápravy nebo aspoň omluvu.

Ježíšův kříž je školou milosrdenství, školou milujícího srdce. Ježíšovo milosrdenství na kříži je užasné v tom, že není k nikomu nespravedlivé, krom něho samotného, neboť na sebe vzal utrpení nás lidí, které by pro nás bylo adekvátní, ale on se ničeho nedopustil. Je tedy pravým milosrdenstvím, které směřuje ke změně srdce, i když ho mnozí nevyužijí nebo jím pohrdnou, možná i pošlapou a pokříví.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, dnes chci psát o pokoji. Přijde mi, že radost a pokoj jsou jedny z nejdůležitějších věcí. V Žalmu 119:165 je psáno: „Hojný pokoj mají ti, kdo milují tvůj Zákon, o nic neklopýtnou.“ A Ježíš, když se ukázal učedníkům po svém zmrtvýchvstání, řekl: „Pokoj vám.“ A dechl na ně a dodal: „Přijměte Ducha Svatého.“ (srov. J 20, 21 a 22). Bez Božího pokoje není snadný život tady na zemi. Myslím, že to poznáváme mnozí. Když se ztrácí pokoj z našich srdcí, ztrácí se i síla k životu. Místo toho,

abychom se snažili identifikovat zdroj nepokoje např. zpytováním svědomí a prosili o odpuštění, začneme hledat pokoj jinde, čerpat sílu jinde než u Boha. Pane Ježíši, prosíme Tě, ať jsme stále Tebou přitahováni, ať jsme stále u Tebe, zdroje pravého pokoje. Ať stále víme, kde hledat, a chceme žít podle Božích zákonů. Ať nás nestrhnou lákadla tohoto světa z Boží cesty. Ať jsme stále vnímaví na Tvé vedení a chceme plnit Tvou vůli, která přináší tak potřebný pokoj a radost. Amen.
Katka

Ukládejte si poklady do nebe

Pán Ježíš nám radí, abychom si nehromadili poklady tady na zemi, protože vydrží krátce, jsou nejisté a pomíjející, protože je kazí mol a rez, zloději se k nim mohou prokopat a ukrást je! Určitě nám všem velmi prospěje, když si čas od času položíme nesmírně důležitou otázku: Do čeho vkládám své srdce? Jaký je můj poklad? Na co obvykle myslím? Na co se soustředím mé nehlubší myšlenky? Je to Bůh nebo něco jiného? Určitě zjistíme, pokud budeme upřímní, že často myslíme jen na sebe, a pak na věci a lidi jen do té míry, do jaké zapadají do našich osobních zájmů. A přitom Ježíš i nám říká: Shromažďujte si poklady v nebi ... Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

A my víme, že tím skutečným pokladem je Ježíš Kristus. Možná, že tak často zapomínáme, že to není jen zdraví, že to není dobrá pověst, že to není blahobyť ... že to je opravdu jediné Kristus. A po něm – v náležitém pořadí – teprve to všechno ostatní.

A my křesťané máme si shromažďovat kvalitní hodnoty u Boha. Tam má být naše srdce. Pomáhat druhým, přivádět lidi kolem sebe k Bohu. Právě starostlivost o druhé pomáhá člověku vyjít ze svého sobectví, nalézt opravdovou radost tam, kde mohu pomáhat, kde mohu být užitečný. Jak často to nemusím hledat někde v dálce. Jak často je to kolem nás. Lidé, kteří jsou v nouzi, v nemoci, v nějakém, zármutku. V těchto lidech mohu vidět Krista. Třeba ve vlastní rodině. Jak často je důležitý příklad rodičů nebo sourozenců. Možná, že mnozí kolem nás se teprve učí pohlížet na svět z křesťanské perspektivy. Rodina „je první prostředím vhodné k zasetí evangelia, v rodině rodiče a děti se učí vzájemné lásce, k lásce k Bohu i svým bližním, bratrům a sestrám“. Rodina je nejdůležitější jednotkou společnosti. V rodině Bůh nachází nejpevnější oporu.

Ale zároveň všichni víme, jak na ni útočí všechny možné systémy, které ovlivňují její klidný chod. Ať už je to materialistický přístup k životu, různé sociální programy, které tak často znemožňují, aby matky věnovaly potřebný čas dětem ... Na mnoha místech se často zapomíná na zcela základní principy, jako je právo rodičů na výchovu dětí. Rodiče nesou zodpovědnost za své děti. Jednou se Bůh zeptá: Kde jsou ti, které jsem ti svěřil? – „nikdo za rodiče odpovídat nebude“. Jistě krásné a ušlechtilé by bylo, kdyby rodiče mohli odpovědět: S tvou pomocí, Pane Ježíši, jsme udělali maximum, aby nikdo z dětí nezabloudil. Vzájemně si pomáháme, společně se modlíme, mluvíme spolu o problémech jeden druhého. Máme se rádi. A když někdo v rodině onemocní, všichni ostatní se pro něj obětují, protože jsme se naučili, že nemocní jsou pod Boží ochranou, pod ochranou

Panny Marie. Modlit se s nemocnými je nesmírně prospěšné, protože láska v bolesti ulevuje nebo jí alespoň pomáhá prožívat jinak, trochu lehčeji.

Rodinný život v mnoha případech znamená mít čas jeden na druhého: pořádat rodinné oslavy, společně mluvit, naslouchat si, mít pochopení, modlit se ...

Má se za to, že rodiče, kteří se umějí modlit se svými dětmi, si snadněji najdou cestu k jejich srdci. Děti zase nikdy nezapomenou na pomoc, kterou jim rodiče poskytli, aby se naučily modlit, obracet se v každé situaci na Ježíše Krista, na Pannu Marii, na své křestní a biřmovací patrony, na svaté vzory jejich života.

Nádherně nám to vysvětluje Tertulián ve svém traktátu „O modlitbě“. Modlitba především zachraňuje duše zemřelých před smrtí věčnou, posiluje slabé, uzdravuje nemocné, posedlé vysvobozuje z moci zlého ducha, otevírá závory vězení, nevinným rozvazuje pouta.

Milí farníci – rodiče, chci s vámi podělit o svou osobní zkušenost...

Před nedávnem jsem si všimla na nedělní bohoslužbě otevřených hlavních dveří do sálu během mše svaté... Za prosklenou plochou jsem viděla postavy – maminku a dětičky... které občas vešly dovnitř a potom ven...

Mám ještě malé děti. Když bylo nejmladší dítě nejvíce „nekompatibilní“ s tichem a klidem při mši, měla jsem v sobě výčitky vůči mému drahému manželovi, protože si s ním zvykl sedávat na nejzdálenějším místě v kapli, odkud není úniku do foyer. Cítila jsem se trapně, a jakoby se všechny oči upíraly na mně, že vyrušujeme. Navzdory tomu mi právě po takovýchto zážitcích bratři a sestry říkávali, že si ničeho nevšimli... To mě povzbuzovalo zůstat na mši přímo při prameni, co nejbližší k oltáři. Teď, s odstupem času, jsem vděčná, že jsem byla donucena zůstat v sále, že jsem byla PŘI TOM, i když jsem si často neposlechla celé kázání a nebo jsem se nepomodlila společnou modlitbu, nebo mě „vyrušovaly děti“ (většinou to byl jen můj problém, nebo se nechovaly podle mých představ a neseděly jako přikované).

Dále pak zahlazuje viny, odhání pokušení, zastavuje pronásledování, ustrašeným dodává odvahy, velkodušně naplňuje štěstím ty, kdo jsou na cestách, přivádí k cíli, utiňuje vlnobití, ochromuje zločince, podporuje chudé, usměrňuje bohaté, pozvedá padlé, zachycuje padající, drží stojící.

Modlí se všichni andělé, všechno stvoření: dobytčata a šelmy při vstávání klekají, a když vycházejí za stájí a doupat, nelení vzhlednout k nebesům a po svém rozeznat svůj hlas. I ptáci, když vzletávají, rozepnou křídla do tvaru kříže, vznesou se k nebi a zpívají svou ptačí modlitbu.

Co tedy říkat o modlitbě. I sám Pán se modlil. Jemu buď čest a sláva na věky věků.

Přeji vám, vašim dětem i sobě život Bohu milý, život plný vzájemné lásky a dobra. Tak jak chce od nás náš Pán.

Váš jáhen
Pavel Urban

Proč to píšu... abych povzbudila maminky, které mají děti a evidentně dobré děti, které by vydržely s knížkou anebo panenkou v sále, ať to tak udělají, ať přijdou do sálu – jsou tam i jiné děti, které „poslušně nesedí“. Vždyť slavení při baru a záchodech, i když máme pěkné a čisté Komunijní centrum, by mi přišlo zvláštní.

Každá rodina jsme jiná, každá máme i jinou hranici držení dětí na uzdě, proto si netroufám nikoho poučovat ani kritizovat... Určitě mnohé osvobodí dívat se a poslouchat přes okna v prosklené malé místnosti u kaple, kde jsou chráněni od vnějšího ruchu a dá se být přítomný při slavení mše svaté. Na druhou stranu je fajn, že je tu možnost v případech, kdy děti opravdu vyrušují, jít s nimi ven... ale to je jiná věc než přecházení ze sálu ven a nazpět. To mi přijde jako kdybychom byli na nějaké kulturně společenské akci, kde v každé místnosti něco zažijeme, uvidíme, někoho potkáme. V neděli je v prostoru kaple a sálu „Návštěva“, od které by se mi těžko odcházelo někam vedle.

Moje povzbuzení pro všechny, kteří mají strach, že to děti nebude bavit... zjistila jsem (i když z donucení), že se to s dětmi dá – být ve společenství na jednom místě a chválit Pána.

Lýdia

zprávičky z Farní charity

V kanceláři zvoní telefon...

„Charita, dobrý den,“ říká do sluchátka naše sociální pracovnice Petra.

„Tady je ordinace doktorky Heleny, u telefonu sestra Jana, dobrý den,“ ozývá se ze sluchátka.

„Co pro vás můžeme udělat?,“ ptá se Petra.

„Před chvílí sem přišla paní Marie. Vy k ní chodíte, že je to tak?“ vyzvídá sluchátko.

„Ano, paní Marie i její manžel jsou našimi klienty už několik let,“ odpovídá Petra.

„Paní Marie sem přišla pro recepty, přitom tady byla před týdnem a paní doktorka jí předepsala léky na celý měsíc. Teď jí je nemůže napsat znovu, to prostě nejde, to by nám na to hned vyltla pojišťovna,“ běduje sestřička.

„To já vím, ale manželé léky opravdu nemají. Prohledali jsme celý domek a nikde ani pilulka. Paní Marie je asi někam založila,“ odpovídá Petra. V pozadí se ozývá hádka mezi naší klientkou a praktickou lékařkou. Paní Marie se hlasitě domáhá receptů a křičí na paní doktorku tak hlasitě, že se to ze sluchátka rozléhá po celé naší kanceláři.

Sestřička zoufale křičí do telefonu: „Slyšíte to? Co s ní máme dělat? My jsme nevěděli, že je paní dementní. Vy snad ano? Proboha, přijďte si pro ni.“

„Paní Marie trpí demencí už několik let. Překvapuje mě, že jste si toho nevšimli,“ informuje sestřičku Petra. „My si pro klientku přijedeme. Povězte mi ale, jak to uděláme s těmi léky, bez těch by to asi nešlo.“

„Je to dobré, s touhle diagnózou nový recept před pojišťovnou obhájíme. Paní doktorka už to píše,“ děkuje nám sestřička.

Petra ještě prosí sestřičku, aby na paní Marii dohlédla než pro ni přijede naše pečovatelka Karolína. Ta s ní zajde do lékárny a dohlédne, aby si klientka léky vyzvedla. Máme s paní Marií své zkušenosti, občas se vydá na potulku a my ji potom hledáme celé hodiny. Kája je naštěstí jen několik minut od polikliniky, za čtvrt hodiny

už nás informuje, že jsou s paní Marií v pořádku doma. Léky jsou uklizené na domluveném místě, aby je zdravotní sestra při večerní návštěvě mohla připravit do lékovek. My jsme si konečně oddechli, že klientčina dobrodružná výprava tentokrát dobře dopadla. Nesmíme usnout na vavřínech, nikdy totiž nevíme, kam se naše tulačka vypraví příště.

Milí přátelé, máme za sebou hektické období, kdy jsme uváděli na trh naši knížku Sestřičky na cestách. Můžete si ji koupit v obchodě s knihami v Komunitním centru Matky Terezy, na faře u kostela sv. Františka z Assisi, ve farnosti na Lhotce a v Michli. Knička už překročila hranice, odcestovala na Slovensko, do Vídně a Mnichova.

V současné době rekonstruuje naše internetovou propagaci. Založili jsme facebook. Pokud se budete chtít připojit, najdete naši stránku pod jménem: Farní charita Praha 4 – Chodov. Na stránkách budou aktuální informace o dění v naší charitě a rubrika „Střípky z terénu“ s esemeskovými vtipnými příběhy. Budeme rádi, když se na nás na facebooku připojíte.

V neděli 8. května 2016 pořádala Farní charita Praha 4 – Chodov sbírku na cvičicí přístroj pro jednoho z farníků. Přístroj uvolňuje ztuhlé svaly a zbavuje je napětí a bolesti. V kasičkách se nasbíralo 17 115 Kč, sešly se tedy všechny potřebné peníze. Za vaši obětavost velice děkujeme.

Přeji nám všem slunečný červen.

Eva Černá

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé,

díky už konečně jarnímu počasí je možné se pustit opět do nutných oprav. V KCMT proběhla další výměna střešní izolace, tentokrát již v menším rozsahu; snažíme se docílit, aby nezatékala voda u vstupu z foyer do sálu. V kostele sv. Františka momentálně probíhá výměna rozvodů topení v zákristii a klubovně.

● Tento měsíc opouští garsonku v KCMT Jaroslav Olšanský a stěhuje se do svého nového bydliště. Přejeme mu v další životní etapě hojnost Božího požehnání. Ráda bych touto cestou Jaroslavu poděkovala za mnohaletou obětavou práci pro celou naši farnost, pro mládež v rámci aktivit KSK, pro budovu KCMT. Četné akce pro děti a mládež pod jeho vedením dětem zprostředkovaly vedle všestranného sportovního a kulturního rozvoje i vnímání věcí duchovních. Pomohl mnoha mladým lidem včlenit se do našeho farního společenství, vedl ministranty při liturgii. Aktivně se zapojoval do dění kolem stavby a vzniku KCMT, zná v budově každý detail a díky němu se nám podařilo rozluštit řadu technických záhad, které občas při provozu v KCMT vystupují napovrch. Jaroslav Olšanský bude však stále pokračovat ve své činnosti pro KSK, těší nás tedy, že se budeme moci alespoň občas v KCMT setkávat i nadále.

● V suterénu KCMT nabízíme k dlouhodobému pronájmu tři místnosti (18, 21 a 43 m²). Pokud byste věděli o nějaké neziskové organizaci, podnikateli nebo malé firmě, která prostory hledá a jejíž činnost by nekolidovala s provozem budovy, budeme vám za tuto informaci vděční. Také v současnosti

hledáme uklízečku pro úklid KCMT formou dohody o provedení práce. Od června se nám rovněž uvolní jedno garážové stání, které nabízíme k pronájmu.

● V měsíci červnu se těšíme na setkání s vámi během Noci kostelů. Pro veřejnost, ale také pro vás, domácí, bude připraven inspirativní duchovní a kulturní program; využijeme možnosti k setkání a ukažme přichozím, že naše kostely nejsou prázdné. Pokud se zadaří a technika neselže, nabídneme vám točenou zmrzlinu v barvách Noci kostelů.

● Všechny děti zveme na Balónkovou oslavu Dne dětí, jako vždy je čeká spousta soutěží, odměn a na závěr také loutkové divadlo O pyšné princezně.

● Zastavení u Matky Terezy bude tentokrát cestopisné – přivítáme P. Armbrustera s povídáním o Japonsku. Nabídneme vám také nedělní keramickou dílnu pro rodiny.

Požehnané a slunečné dny vám přeje

Karina Juráková, ředitelka KCMT

*„Bud' projevem
laskavosti; měj
laskavost ve tváři,
v očích, v úsměvu,
ve vděčném
pozdravu.“*

26. června 1976

V New Yorku vzniká
kontemplativní větev

Misionářek lásky, jejich první představenou
se stala sestra Nirmal Joshi. Ve stejném roce
byl otevřen dům v Mexiku.

Farnost u sv. Františka z Assisi ve spolupráci s SKS pořádá
farní zájezd v sobotu 25. 6.

Pojedeme přes Mělník na zámek v Zákupech
a poté do Podještědí – Světlé pod Ještědem.

Odjezd v 7.00 hod. od KCMT

Přihlášky a platba u Ing. Řivnáčové, tel. 774 877 495
(nebo u jáhna Pavla Urbana, tel. 272 911 264). Cena 290 Kč.

Pocházím z nevěřící rodiny, ve které se o Bohu, víře nebo náboženství nikdy moc nemluvílo a když, tak odpovědi na otázky o smyslu života mě moc neuspokojovaly.

Vzpomínám si na své první setkání s křesťanstvím na základní škole. Bylo to někdy těsně po sametové revoluci, v sedmé nebo osmé třídě. Několikrát k nám do třídy zavítala paní, která nám vyprávěla o Bohu a víře. V té době jsem miloval dějepis a na paní jsem měl vždy připravenou spoustu otázek na tělo. O Bohu, který dopouští zlé věci a o kruté církvi, která baží po majetku. Snažil jsem se, za vydatné pomoci spolužáků, vyvést ji z míry a pobavit třídu. Ona však trpělivě odpovídala na naše dotazy. Jednou po hodině mi řekla, že i já poznám Boha. Tenkrát jsem se tomu jen smál. Bůh a paní už věděli.

Na střední škole přibýly další zájmy a koníčky. Jedné věci jsem velmi propadl. Intenzivně mě zajímaly všelíkové záhady, nevysvětlitelné jevy, paranormální aktivity, mimozemské civilizace, UFO atd. Kvůli této vášni nás s kamarádem jednou zaujal poutač, který hlásal otázky jako: Jsme ve vesmíru sami? Navštěvují Zemi mimozemšťané? Existuje vyšší moc? Je Bůh? To bylo něco pro nás. S páнем u cedule jsme si ihned domluvili schůzku u nich v centru. První setkání bylo velmi příjemné. Byla tam řada mladých lidí a hovořilo se o všem, co nás zajímalo. Podruhé už to bylo o poznání chladnější a asi na třetím setkání nám bylo řečeno, že „mimozemšťané“ nejsou středem zájmu, ale že si máme pozorně psát a učit se, co nám je říkáno o Bohu. To kamaráda odradilo, mě úplně ne, přicházel jsem dál. Situace se postupně zcela změnila a prostor k diskuzi úplně vymizel. Schůzky probíhaly

v rovině monologu s důrazem na bezpodmínečné přijetí předkládaných tezí. Tehdy zasáhla moje rodina a další kontakt mi zakázala. Naštěstí jsem poslechl. Z centra se vyklubala Církev sjednocení Son-mjong Muna. Bůh „asi“ chtěl, abych patřil jinam.

Léta plynula a já si oblíbil motorky a byl jsem na to, že jsem motorkář, řádně pyšný. Pořídil jsem si velký motocykl a užíval si bezstarostného života. Po maturitě jsem pokračoval ve studiu a dál jezdil. Až do léta 2000. Měl jsem vážnou dopravní nehodu, kterou jsem s velkou dávkou štěstí přežil. Bůh byl se mnou, a já nic netušil.

Krátce po zotavení jsem se seznámil se svojí budoucí manželkou Lucií, osudovou ženou, kterou jsem „dostal abych nezabloudil“. Nikdy jsem to se ženami moc neuměl, ale k téhle dívce mě to silně přitahovalo. Úsměvně je, že ani nevěděla, kdo ji na první rande zve. Byli jsme zamilovaní a ničím jsme se nelišili od jiných párů, svět nám ležel u nohou. Pak ale přišla velmi bolestná událost, která nás rozdělila a rozešli jsme se. Bůh měl s námi ale jiné plány.

Rozchod jsem nesl velice těžce a tenkrát jsem se poprvé modlil, za její návrat a za štěstí, k Bohu, kterého jsem neznal. Dostali jsme druhou šanci, vrátili se k sobě, vzali jsme se a založili rodinu. Bůh věděl, co je pro mě dobré, ale mně to stále nedocházelo.

Žili jsme dobře, měl jsem krásnou rodinu, v práci se mi dařilo. Lucie se snažila žít v souladu se svojí vírou a ve víře vychovávala naše děti. O Bohu jsme hovořili, ale já jsem nechápal, jak může věřit. Boha jsem nikdy neviděl a historie církve se mi zdála strašná. S těmi lidmi jsem nechtěl mít nic společného. Stále se za mě modlila. Oplácel jsem jí tím, že jsem ji přesvědčoval, že je nesmysl vodit malé děti

v neděli ráno do kostela. Jsou na to přeci ještě moc malé a nemohou rozumět.

Byl jsem na sebe pyšný. Říkal jsem si: „Podívejte se, co všechno jsem sám dokázal, jakou mám rodinu. Mít krásné manželství a úspěch v práci je přece snadné. Podívejte se na mě, stačí mít jen pevnou vůli a spolehnout se sám na sebe.“ Byl jsem si tím jistý. Začal jsem odsuzovat lidi za jejich slabosti, závislosti, pracovní neschopnost, nevěru... Bůh mě začal léčit mojí vlastní medicinou a byla účinná.

Přestal jsem se starat o rodinu a ženu, v práci to začalo skřípat a k alkoholu jsem měl blízko. Nakonec to došlo tak daleko, že jsem přišel o práci a krachovalo mi manželství. Byl jsem na dně. Proč to potkalo zrovna mě?! Taková křivda! Chtěl jsem vše napravit, ale vlastní síly najednou nefungovaly. Byl jsem ochoten přijmout pomoc od kohokoliv. Naštěstí tu stále byla moje žena. Podivné, já bych u sebe už nebyl. Na podzim 2013 mě vzala do kurzů Alfa, které zrovna začínaly v KCMT. Ten rok je pořádá sbor Církve bratrské.

Přednášky zajišťoval tým lidí v mém věku a na setkáních vládla příjemná atmosféra. Poprvé jsem měl příležitost probírat svoje otázky o víře, Bohu a církvi s jinými křesťany než jen se svojí ženou. Dostal jsem řadu odpovědí, které jsem byl ochoten přijmout, nicméně stále jsem nevěděl, jak mám rozumem dojít k víře. Říkali mi, abych se vydal Kristu. Báł jsem se udělat ten krok. Ztratit jakoukoliv kontrolu, spolehnout se na někoho cizího a zcela se mu odevzdat. To bylo pro mě nepředstavitelné. Báł jsem se, že když ten krok do neznáma udělám, nebude tam nikdo, kdo mě zachytí. Co když nikdo takový jako Bůh není a všichni ti křesťané věří ničemu? Stále jsem zvažoval pro a proti a nakonec došel k závěru, že nemám co ztratit a horší už to nebude. Už nevím kolikáté to bylo setkání, zato si pamatuji přesné datum. 16. 10. 2013, den mých 35. narozenin, kdy jsem se večer po setkání modlil a svěřil se do rukou Ježíše Krista. Bůh se dočkal.

K mému velkému úžasu jsem nikam hluboko nespádl. Díky Tobě, Kriste. Stala se nepochopitelná věc. Ulevilo se mi. Pociťoval jsem hluboký vnitřní klid, který mi zůstal dlouho po skončení kurzů, ale který byl také v průměrném rozporu s mojí životní situací, kdy jsem byl bez zaměstnání a v manželství to drhlo. Byl to pro mě zázrak. Řada věcí najednou začala dávat smysl. Mezi účastníky kurzu i členy sboru se vytvořilo přátelské pouto. Po skončení Alfy jsem ve sboru pokračoval ve studiu Písma.

Po této silné zkušenosti jsem zatoužil proniknout do hloubky. První krůčky byly opravdu dětské, učil jsem se modlit, četl jsem Bibli. Chtěl jsem se stát křesťanem. Začal jsem chodit do KCMT na mše a časem jsem našel odvahu oslovit otce Michaela, zda by byl ochoten mě učít. Stal jsem se katechumenem. Naše skupinka se rozrostla na osm členů. Sedm z nás bylo, díky Boží milosti, letos o Velikonocích pokřtěno a stali jsme se opravdovými Božími dětmi.

Za ty tři roky jsem ušel dlouhou cestu. Zamiloval jsem si Boha Otce a snažím se kráčet v Kristových stopách. Díky Duchu Svatému jsem našel odvahu vyznat se Bohu ze svých hříchů a prosit o odpuštění. Díky Bohu mi bylo odpuštěno. Prosil jsem za odpuštění i druhou nejdůležitější osobu v mém životě, svoji drahou ženu Lucii, a bylo mi odpuštěno. Mohl jsem se znovu narovnat jako člověk. Od křtu stále intenzivně pociťuji naplnění Duchem Svatým. Jsem plný té radostné zvěsti o Kristu a nejraději bych všem lidem na setkání žehnal. S radostí a nadějí hledím vpřed a toužím poznat Otcův plán pro mě.

Chtěl bych všechny hledající povzbudit, nebojte se! Proste a bude vám dáno, tlučte a bude vám otevřeno.

Děkuji ti, Otče, za tvoji lásku. Děkuji ti za tvoje milosrdenství. Děkuji ti, že jsi mi odpustil. Děkuji ti za tvoji trpělivost. Děkuji ti také za Lucii, za její lásku, vytrvalost a silnou víru. Děkuji ti za Michaela, Pavlína i všechny ostatní, které jsi mi dal a dáváš na cestě k tobě. Děkuji ti za celou novou velkou rodinu.

Pavel

PRVOKOMUNIKANTI

- Jana Berková
- Johana Bonová
- Alžběta Friedová
- Pavlína Chlupová
- Eliza Khomenko
- Gabriela Kmochová
- Anna Malíková
- Paulína Murínová,
- Karolína Musilová
- Kateřina Nedomová
- Sára Šváblová

- Jiří Bárta
- Tadeáš Blich
- Kryštof Hlaváč
- Viktor Kapralčík
- Vito Kraus,
- David Krejčí
- Petr Ledvinka
- Vlastimil Motýl'
- Patrik Papuča
- Petr Puška
- Matěj Sojka,
- Tadeáš Zavadil

Stefan Sándor

MUČEDNÍK Z NENÁVISTI VŮČI VÍŘE

8. června 2013 uplynulo 60 let od popravu maďarského mučedníka, salesiánského koadjutora Stefana Sándora. Byl zavražděn z nenávisti pro víru v Budapešti dne 8. června 1953. Proces blahořečení proběhl 19. října 2013.

Narodil se v katolické rodině roce 1914 ve vesnici Szolnok, sto kilometrů na jihovýchod od Budapešti. Tatínek pracoval na železnici. U szolnocksých františkánů byl zbožným ministrantem, a protože pocítil řeholní povolání a měl technickou (metalurgickou) školu, františkáni ho doporučili k salesiánům, u nichž nastoupil jako učeň do tiskárny (1936 v Budapešti-Rákospalotě). Do noviciátu vstoupil roku 1938, ovšem během noviciátu byl povolán na vojnu do Budapešti. Naštěstí se mu podařilo vojnu ještě přerušit a roku 1940 dokončit noviciát.

V letech 1942–1944 byl na východní frontě jako radista (Maďarsko bojovalo na začátku války na straně Německa) a roku 1944 padl do amerického zajetí. V roce 1946 složil věčné sliby a s vervou sobě vlastní se pustil do budování budapeštské tiskárny a učiliště, kde byl vynikajícím mistrem a vychovatelem. Spoluzakládal KIOE, organizaci pro katolické učně. Už v roce 1947 začala první totalitární opatření Rákosiho vlády, která se od roku 1949, po přijetí stalinistické ústavy komunistickou vládou, proměnila ve stalinický teror. Jedním z prvních pronásledovaných byla hlava maďarské církve, vězněný a mučený kardinál József Mindszenty. Řehole byly rozpuštěny, mnozí řeholníci byli uvězněni a čekali na soud.

Stefan na začátku pronásledování odešel do své rodné vsi, kde pomáhal v sakristii svému tátovi, pak se ale znovu pustil do organizování mládeže (KIOE) a tiskařské práce. V Budapešti se ubytoval pod falešným jménem István Kiss u svého kamaráda Tibora Dániela a organizoval bytové náboženské semináře pro své bývalé žáky. Salesiáni mu nabízeli možnost útěku za hranice do Rakouska, ale Stefan chtěl za každou cenu sloužit svému národu a mladým lidem.

28. července 1952 byl zatčen a souzen v monstrprocesu s dalšími salesiány i laiky. Spolu s dalšími

třemi spolupracovníky byl odsouzen k trestu smrti oběšením (poprava byla vykonána 8. června 1953), dalších dvanáct spolupracovníků dostalo trest žaláře od osmi do sedmadvaceti let.

Dochovalo se několik svědectví od Stefanových spoluvězňů o jeho zbožnosti a věrnosti Bohu až do konce. Podobně jako v případě číhoštského mučedníka Josefa Toufara, byla zpráva o vykonání trestu smrti doručena příbuzným teprve v říjnu 1959, tedy po šesti letech. Místo uložení jeho ostatků je neznámé.

Zdeněk Jančařík

Slavnostní obřady blahořečení Stefana Sándora, 19. října 2013

„Vzdáváme díky Pánu za tento zvláštní dar církvi a Salesiánské rodině v tomto Roce víry a na cestě k dvoustému výročí narození Dona Boska. Tato událost je zdrojem radosti zejména pro salesiánskou kongregaci v Maďarsku, která letos slaví sté výročí přítomnosti salesiánů. Vítáme tuto zprávu také jako dárek Panny Marie Pomocnice křesťanů na začátku nověny k ní. Stefan Sándor byl velkým ctitelem P. Marie a šířil mezi mladými lidmi lásku k Matce Boží s velkým zápallem a nadšením.“

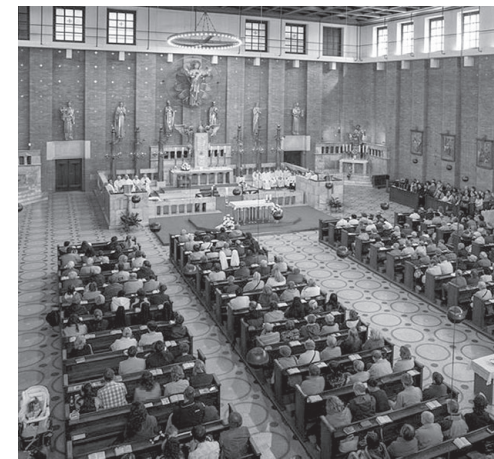
P. Pierluigi Cameroni
generální postulátor Salesiánské rodiny

Farní pouť ke Svaté bráně

Sešlo se nás asi 26+2 děti v kočárku za krásného slunečného počasí před KCMT. Zahájili jsme modlitbou slavného růžence a po prvním desátku se vydali na cestu ke kapličky sv. Jana Nepomuckého na Hájkách. Tam jsme se pomodlili další dva desátky a dozvěděli se, že kaplička byla postavena v roce 1841. Při výstavbě Jižního Města jí hrozila demolic, ke které sice nedošlo, ale byla výstavbou silně poškozena a výsledkem byl havarijní stav. Ujal se jí Klub Za starou Prahu v čele s JUDr. Oldřichem Horou. a v r. 1985 inicioval rekonstrukci, jejímž sponzorem byla Česká státní pojišťovna. Josefu Hyzlerovi se podařilo sehnat ze starého kostela na Moravě zvon, který byl zavěšen a je ve věžičce dodnes. Litinová soška sv. Jana Nepomuckého byla během stavebních prací deponována v Malostranské mostecké věži v prostorách Klubu a jeho péčí byla i restaurována. V roce 2005 byla provedena rekonstrukce stavby městskou částí Praha 11.

Od kapličky jsme pokračovali Hostivařským lesoparkem kolem osiřelého zookoutku, který je v rekonstrukci. Do podzimu letošního roku by na jeho místě měl vyrůst nový areál Divoká zahrada Hostivař. Jeho součástí bude kromě velkého výběhu pro zvěř a jezírka pro vodní ptáky i nová naučná stezka, kterou bude možné projít po dřevěných povahových chodnících, nebo interaktivní včelnice.

Pokračovali jsme po cyklostezce mezi košíkovskými rybníky k Hamerskému rybníku do Záběh-

lic. Tam jsme se v kostele Narození Panny Marie domodlili před nejsvětější svátostí růženec, dostali požehnání a dozvěděli se, že se jedná o původně románský kostel, jehož základ pochází z první poloviny 12. století. Ve 14. století byl přestavěn v gotickém slohu. V 19. století došlo úderem blesku ke zničení původní románské věže, proto v letech 1876-1880 byla nahrazena novou věží v pseudorománském slohu. Oltářní obraz Narození Panny Marie byl vymalován v roce 1861. Křížová cesta je lino ryt, který vytvořil čtrnáctiletý chlapec.

Další zastávka, tentokrát hygienická a občerstvovací, byla u Kauflandu. Nutno ocenit disciplinovanost všech účastníků – v určený čas jsme se všichni vydali dále do Michle, kde bylo plánováno spojení s účastníky pouti, kterou organizovalo pro farnost Prahy 4 Pastorační středisko. Ukázalo se, že Praha 4 je opravdu velká – průvod čítal kolem 200 poutníků. Zapadli jsme mezi ně jako kapka vody do moře. Mnozí tu naši známé, s kterými se dlouho neviděli a tak to byl další bonus. Pro děti bylo zpestřením policejní doprovázení na všech přechodech – provoz musel počkat, až jsme přešli.

V kostele Nejsvětějšího Srdce Páně nás vítaly tóny Hymnu Svatého roku milosrdenství. Mezi těmi, kteří přijeli do kostela MHD, byl velký počet našich farníků. Bohoslužba v zaplněném kostele měla opravdu slavnostní ráz a věřím, že nás aspoň o kousek přiblížila k pochopení toho, co milosrdenství je a co není. Celá naše pouť byla radostným prožitkem a Boží milosrdenství bylo při díle.

Jitka Černá

KSK PRAHA CO BYLO A CO BUDE?

CO BYLO

Z kroniky Sněhové vločky

■ Schůzka / 8. 4.

V pátek jsme se sešly u KCMT v 15.45. Daly si pokřik a začala hra. Cíl byl, abychom poznaly chráněné kytky v Milíčovském lese. Nejen abychom znaly jejich názvy, ale také, jak kytka vypadají. Tahle hra mi přišla zajímavá i užitečná. Tato hra nám zabrala většinu schůzky. Ale dala nám poznání. Po hře jsme šly do klubovny, kde jsme se učily novou písničku, která se jmenuje Vločka. Trochu jsme se ji naučily a po pokřiku jsem se rozešly.

Zapsala Terka

■ Schůzka / 15. 4.

Na začátku schůzky jsme šly do klubovny, kde nám vedoucí vysvětlily hru. Měly jsme obejít tři stanoviště. Na jednom jsme s Pampeliškou dělaly Stezku, na druhém jsme s Nicole porovnávaly spotřebu vody na táboře a v Praze a na posledním, třetím stanovišti jsme měly obejít papírky v okolí kostela. Bylo jich šest a dohromady dávaly zprávu, která byla zašifrovaná v Petronilce. Stálo v ní, že na příští výpravě bude soutěž ve výrobě čajů z přírodních surovin.

Zapsala Tkanička

■ Schůzka / 29. 4.

Se skautkami jsme si vymyslely jako Skautský dobrý skutek, že půjdeme do domova důchodců a pokusíme se tam starým lidem udělat trochu radost. Byly jsme v Domově seniorů na Hájích a povídaly jsme si tam s nimi, trochu zpívaly a jeden pán nám tam ukazoval uzle, spousta z nich byla také někdy skauty. Bylo to moc fajn. Půjdeme tam asi ještě někdy.

Sněhová vločka

CO BUDE

- Stanový tábor v Lejčkově / 23. 7. až 6. 8. 2016
- Vodácký tábor 6. 8. až 14. 8. 2016

- Pravidelné schůzky oddílu Sněhová vločka
Světlušky (6–10 let) každou středu 15.00–16.30
Skautky (11–15 let) každý pátek 15.45–17.15
Rády přijmeme nové členky.
- Pravidelné schůzky oddílu VOSA
Každou středu od 17.00. Sraz je u věže KCMT.
Zájemci o naši oddílovou činnost se mohou na některou z pravidelných schůzek přijít podívat.
Více informací po zaslání kontaktních údajů na e-mail: sportovky@kskpraha.org.

KONTAKTY NA VEDOUcí AKTIVIT

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek

www.snehovavlocka.blanik.info
Lucka Skrčená, tel.: 721 770 421
l.skrцена@seznam.cz

■ VOSA, křesťanský sportovní oddíl

tel.: 603 256 411, sportovky@kskpraha.org

■ Vodácký tábor / Vašek Olšanský

tel.: 775 521 404, voda@kskpraha.org

■ Letní stanový tábor

www.kskpraha.org/tabor.php
Hlavní vedoucí:
Marek Stehlík, tel. 730 996 731
Zástupce hl. vedoucího:
Jakub Jarolímeck, tel. 736 452 995
email: taborksk@gmail.com

10.06.16 NOC KOSTELŮ

Jeho brány
zůstanou ve dne otevřené.
NOC
tam už nebude.

WWW.NOCKOSTELU.CZ

„Jeho brány
zůstanou ve dne
otevřené, NOC
tam už nebude.“

NOC KOSTELŮ 10. června 2016

KOSTEL SV. FRANTIŠKA

18.00–18.35	Mše svatá
18.45–19.05	Jaké je to na věži?
19.15–20.00	Koncert dětského sboru MENDY
20.30–21.00	Komentovaná prohlídka
21.00–22.00	worship – modlitba chval
22.15–22.30	Co se děje na věži?
22.30–22.45	Komentovaná prohlídka
23.00–24.00	worship – modlitba chval

KOMUNITNÍ CENTRUM MATKY TEREZY

18.00–18.40	Hudební zastavení
– vystoupení žáků ZUŠ Křtinská
18.00–18.05	Zvonění zvonů
19.00–19.25	Komentovaná prohlídka
19.30–19.55	Hudební zastavení II.
20.00–20.30	Čtení ze Starého Zákona
se zpěvy s Taizé
Je Bůh ve SZ milosrdný?
20.30–20.50	Komentovaná prohlídka II.
21.00–21.30	Čtení z Nového zákona
se zpěvy s Taizé
„Náš Bůh je láska“
– o milosrdném Bohu
21.30–21.50	Komentovaná prohlídka III.
22.00–22.30	Tweety papeže Františka –
Hymnus k roku Milosrdenství
23.00–24.00	Možnost tiché modlitby

Během noci kostelů možnost rozhovoru s knězem, v KCMT otevřený knižní obchůdek, otevřená kavárna, prostor pro setkání.

POZVÁNKA na mši ke 140. výročí založení Sdružení salesiánů spolupracovníků

9. 6. 2016 19.30, kostel sv. Františka

Duch svatý v církvi působí mnoha způsoby a odpovídá na jeho volání je nepřetržité množství různých řádů, kongregací, hnutí či jak se všechna ta společenství nazývají. Každé z nich má svoji specifickou cestu, zaměření, způsob prožívání života s Bohem.

V roce 1874 založil sv. Jan Bosco v Turíně Kongregaci sv. Františka Saleského, zkráceně Salesiány. Jejich hlavním posláním bylo starat se o chudé hochy – pomáhal mladým stát se, jak sám říkal, **čestnými občany, dobrými křesťany a jednou šťastnými obyvateli nebe**. Později společně se sv. Marií Dominikou Mazzarellovou založil i ženskou větev Dcery Panny Marie Pomocnice (zvanou Salesiánky) pro stejné poslání u dívek.

Měl ale také mnoho pomocníků z řad laiků a přemýšlel, jak i je těsněji zapojit do salesiánského díla. A tak v roce 1876 založil sdružení, které nazval jednoduše Salesiánští spolupracovníci. Pravidla tohoto sdružení schválil Papež Pius IX. 9. května 1876, tedy před sto čtyřiceti lety.

Sdružení se dnes nazývá Sdružení salesiánů spolupracovníků (ASC). Název vyjadřuje myšlenku, že členové Sdružení nejsou pouze spolupracovníky salesiánů, ale že to jsou salesiáni ve světě, tam, kam salesiáni „nedosáhnou“. Spolupracují na dílech salesiánů i salesiánek, ale působí i samostatně na nejrůznějších místech. Mezi nejčastější oblasti jejich apoštolské práce patří katecheze, práce s mládeží, snoubenci a rodinami, působí ve školství, zdravotnictví, státní správě, médiích. Tam všude se snaží přinášet salesiánského ducha: optimistický přístup k životu, radostnost, rodinnost, laskavost, rozumnost, víru v Boha. A to vše by mělo vycházet z života ve vlastní rodině.

Ve světě je nyní přibližně 30 000 salesiánů spolupracovníků, v naší republice asi 640. A protože salesiáni spolupracovníci jsou i v Praze a v naší farnosti, chceme vás pozvat na mši ke 140. výročí založení Sdružení salesiánů spolupracovníků ve čtvrtek 9. 6. 2016 v 19.30 v kostele sv. Františka.

**Za společenství ASC Praha-jih
Jana a Honza Zindulkovii**

(Pokračování)

MISERICORDIAE
VULTUS

Bula Misericordiae vultus
(Tvář Božího milosrdenství),
kterou papež František
vyhlásil mimořádný
Svatý rok milosrdenství.

Čl. 15. Ve svatém roce můžeme získat zkušenost otevřenosti srdce vůči těm, kdo žijí na nejbezpečnější existenciálních periferiích, jež vytváří moderní svět často dramatickým způsobem... Neupadíme do lhostejnosti, která ubíjí, do zvyklostí, která uspává duši a brání objevovat novost, a do cynismu, který ničí.

Vroucně si přejí, aby křesťanský lid během svatého roku přemýšlel o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí, často ukolébávané tváří v tvář dramatu chudoby, a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, kde Boží milosrdenství upřednostňuje chudé. Ježíšovo kázání nám předkládá tyto skutky milosrdenství, abychom si dokázali uvědomit, zda žijeme jako jeho učedníci, či nikoli. Objevme znovu **skutky tělesného milosrdenství**... A nezapomínejme na **skutky duchovního milosrdenství**. Nemůžeme utéci před Pánovými slovy, podle nichž budeme souzeni za to, zda dáme najíst hladovému a napít žíznivému, zda přijmeme cizince a oblečeme toho, kdo nemá co na sebe, zda budeme mít čas být s tím, kdo je nemocný a ve vězení. Stejně tak budeme tázáni, zda jsme pomáhali vyvádět z pochybností, které uvádějí do strachu a často jsou zdrojem osamocení, zda jsme uměli přemáhat nevědomost, v níž žijí miliony lidí, zejména děti, kterým se nedostává pomoci, aby mohly vyváznout z chudoby, zda jsme byli blízkou tomu, kdo je osamocen a sklíčen, zda jsme odpustili tomu, kdo nás uráží, odmítli každou formu zášti a nenávisti vedoucí k násilí, zda jsme byli trpěliví podle příkladu Boha, který má s námi trpělivost, zda jsme Pánu v modlitbě svěřovali svoje bratry a sestry. V každém z těchto „nejmenších“ je přítomen sám Kristus. Nezapomeňme na slova sv. Jana od Kříže: „Na sklonku života budeme souzeni podle lásky.“

MEDITAČNÍ
MYŠLENKY
MOUDRÝCH

■ Lidé nosili k Ježíšovi děti, aby jim žehnal. Učedníci však lidem domlouvali, aby ho neobtěžovali. Když to Ježíš uslyšel, řekl jim: Neodhánějte ty děti a nebraňte jim, aby šly ke mně. Přece Boží království patří hlavně jim. A říkám vám, že se nestane občanem toho království ten, kdo nepřijde k Bohu s dětskou prostotou. Vzal pak každé dítě do náruče, položil mu ruku na hlavku a dal mu požehnání.

(Slovo na cestu)

■ Nalézáme-li v Ježíši léčitele, je to málo; kazatele, je to málo; učitele, je to rovněž málo. Jeho dílo na této zemi je zápasem se zlem v jeho nejrůznějších podobách...

■ Lépe je znát málo a být pokorný a skromný, než mít veliké poklady učenosti a marnivě se shlížet v sobě. Prospěšnější je pro tebe mít méně, než mnoho, z čehož bys mohl zpyšnět.

(Tomáš Kempenský)

■ Otázky „na tělo“ 1. Tys tedy nikomu nic neudělal? Ani nic dobrého? Nic zadarmo a nic bez důvodu, jen tak z lásky? 2. Tys tedy nikoho nepřipravil o život? Ani o dobrou pověst, o spánek, ani o víru jsi ho nepřipravil? 3. Tys tedy nikoho nepovedl? Ani v naději, že snad v tobě se setká s opravdovým křesťanem a zakusí Boží přítomnost?

(Lad Vojkovský)

■ Plat jedné zdravotní sestry byl naprosto nedostačující, a tak jednou v noci, když jsme po obzvlášť těžkém případě pili spolu šálek čaje, jsem se odvážil zeptat: Sestro, proč si nenecháte lépe zaplatit? Měla byste dostat nejméně o libru týdně víc. Ví Bůh, že si to zasloužíte! Následovala pauza. Usmála se, ale v jejím pohledu bylo něco, nad čím jsem žasnul. Doktore, řekla, jestli to ví Bůh, pak se o to nemusím starat já. (A. Cronin)

■ Lásky vyžaduje, abychom přišli každému člověku, který je v nouzi, na pomoc, i kdybychom měli jistotu, že má své chyby. (Vincenc Pallotti)

■ Pane, dáváš mi odvahu k víře. Chci se na Tvé slovo spolehnout. Nemusím bezradně, úzkostně a zoufale očekávat, jaký soud nade mnou Bůh v nebesích vynese. O mém životě je rozhodnuto rozsudkem milosti, jemuž dal Bůh přednost. Kdo věří v Božího Syna, ten má život věčný.

(Martin Luther, reformátor 1483–1546)

dobrovolníci,
dobrovolnice,
dobrovolničata

Milé dobrovolnické dušičky, milí farníci,

Červen je měsíc, kterým pro mnohé končí desetiletí sčítání lopota. V červnu před třemi lety jsem přijala nabídku P. Mariusze a stala se „pastorační asistentkou“. Jak říká P. Michael, tak Hospodinovou, a tak to také je. To co dělám a tam kde jsem, je proto, že to vnímám jako své místo od Boha, krom svého povolání manželky a mámy dávám své schopnosti Bohu skrze službu farnímu společenství. Na co jsem během této doby přišla? Že jsou tu lidé, kterým na této farnosti záleží a „dýchají za ní“, pomůžu, když jen trochu naznačím nebo jen pomyslím. Zkrátka farnost je pro ně jako druhý domov. Moc děkuji.

Naše farnost je velká, s účastí cca 800 lidí na nedělních bohoslužbách. Během posledních let se rozrostly různé aktivity a činnosti, které jsou realizovány nejen v Komunitním centru, ale také na faře a v kostele sv. Františka. Tyto aktivity se mohou uskutečňovat, když nám jako týmu někdo přispěje na pomoc, protože naše síly a čas nejsou nafukovací. Moc si proto vážím těch, kteří jsou ochotni vzít si něco za své a přidat ruku k Božímu dílu. Kdyby bylo více takových dobrých duší, moc by nám to pomohlo. Je tu i možnost příležitostného přivýdělků (zájemci se mohou ozvat paní ředitelce Karině Jurákové).

Na mnoha akcích, které pořádáme, přijde většina lidí, kteří do kostela běžně nechodí. Což osobně vnímám jako velký bonus, protože jestli si někteří vzpomínáte,

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

SCARANO, Angelo:

MODLITBA S BIBLÍ V RUCE

Vydalo KNA. Kč 119,- „Čteš-li Písmo, a nerosteš v lásce, nepochopil jsi nic.“ (sv. Augustin)

Hodně křesťanů se potýká s tím, že vlastně neví jak si číst biblí, jak brát životodárný pokrm z Božího slova. Autor nabízí osvědčené způsoby, jak přistupovat k četbě Božího slova, jak se s ním modlit a nechat ho promlouvat do svého života.

RUCKI, Štěpán: ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

– POMOC, NEBO NEBEZPEČÍ?

Vydalo KMS. Kč 149,- Průkopnická publikace MUDr. Štěpána Ruckého zasluhuje pozornost těch, kteří se chtějí čestně vypořádat s laickými a podvodnými recepty na neduh lidstva. Jasně, logicky a odborně rozebírá jednotlivé druhy alternativní medicíny, ukazuje, v čem jsou její zdánlivé úspěchy, ale zároveň ukazuje, v čem je ukryto nebezpečí.

tak ne všichni obyvatelé Jižního Města byli nadšení, když se KCMT stavělo. Teď se pro ně stáváme oázou a místem, kam se rádi vrací. Takže kdybyste někdo chtěl být tak trochu misionářem, který nehlasá ze střeš, vězte, že služba při takových akcích je misí a darem pro druhé a pro Boha, který je v nich skrytý.

Proto vás chci povzbudit, abyste se nebáli přijít a nabídnout svůj čas, um a hravost. Každý z nás jsme součástí jednoho Těla. Každý je co platný.

Z toho co nás čeká ještě v nejbližších dnech, či měsících.

■ **5. 6.** – ve spolupráci s MC Domeček připravujeme „Balónkovou oslavu dne dětí“ – uvítáme dobrovolnické dušičky na pomoc s přípravou tohoto odpoledne (od 13.00 do 17.00). Pokud byste měli čas a chuť připravit dětem bezva odpoledne, tak jste vítáni. Zájemci – hlase se u mne nebo u Katky Fredové nové vedoucí MC Domeček.

■ **10. 6.** – **NOC KOSTELŮ**, na její konání jste zváni a pokud byste se ještě chtěli přidat do týmu, tak bude poslední přípravné setkání ve čtvrtek 2. června od 19.00 v KCMT, kde se bude ladit potřebné.

■ Na začátku září bude svatořečena Matka Tereza. Je patronkou naší farnosti spolu se sv. Františkem. Je to pro naši farnost radostný den a příležitost se společně setkat a prožít tento čas. Pokud byste měl někdo nějaký nápad a chuť ho zrealizovat, tak je teď nejvyšší čas o tom pohovořit, aby se stačilo včas vše připravit.

■ Chystáme také **herní klub SCRABLE** (v dopoledních hodinách pro seniory) pro třibení a trénování paměti. Takže pokud máte rádi hry se slovy, považujte o tom.

Těším se na setkání s vámi při některé z farních akcí. Přeji požehnané dny.

Vlasta Hamalová

koordinátorka dobrovolníků a programů

CISSZEK, Walter J.: ON MNE VEDE.

Vydaly Paulinky. Kč 315,-

Knihy poutavým způsobem přibližuje život jezuitského kněze, který strávil ve svém životě mnoho let v sibiřských gulazích s následným pobytem v Rusku, kde měl omezený pohyb.

Nejen pro řidiče na dlouhé cesty, ale i pro ty, co rádi poslouchají, máme nabídku několika CD, a MP3

DO JEHO BRAN – ASAF – Písně ze zpěvníků „Celým srdcem“ a „Ty jsi důvod.“ CD, Kč 180,-

OPATRŇ ALEŠ: Radosti a strasti manželského života. Záznam tří přednášek na téma manželského a rodinného života. MP3, 99,-

HOLUB, Tomáš: Promluvy. Čtyři promluvy z Katolických charismatických konferencí a plzeňské katedrály.

MP3, Kč 119,-

POZVĚTE SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ NA ALFU

5. října zahájíme ve farnosti **Kurz Alfa**, kurz, který je úvodem do křesťanské víry. Setkání začíná společnou večeří, která dává účastníkům příležitost se vzájemně seznámit a navázat přátelství. Následuje promluva na téma večera, na kterou navazuje diskuse při občerstvení ve skupinkách. Budou probírána témata: • **kdo je Ježíš a proč zemřel** • **proč a jak se modlit a číst Bibli** • **kdo je Duch svatý a jak se projevuje** • **jak nás Bůh vede a uzdravuje** • **kdo je duch zla, jak působí a jak mu odolat**.

Pozvěte na kurz své známé, sousedy, spolupracovníky, prostě lidi, o kterých víte, že se o křesťanství zajímají, lidi, kteří kdysi chodili do kostela, lidi, kteří Boha hledají nebo v něj věří, ale neznají základní věroučné pravdy nebo i ty, kteří jsou proti Bohu, církvi.

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA / ČERVEN

www.mc-domecek.cz

■ 5. 6. neděle / 14.00–17.00

Balónková oslava ke Dni dětí.

Venkovní akce pro celou rodinu ve spolupráci s KCMT. Soutěže pro děti, pohádka od 16h. Vstup: dospělí 20 Kč, děti 30 Kč.

■ 7. 6. úterý / 10.00–12.00 – **Beseda Agrese**

a neklid v dětském věku. Lektor: Kateřina Neubauerová. Vstupné 80 Kč včetně herny. Přihlašování předem.

■ 14. 6. úterý / 10.00–12.00 – **Beseda o dětských, ale i dospělých nožkách, chůzi a obutí.** Lektor: Lucie Chlupová. Vstup je v rámci herny.

■ 15. 6. středa / 16.00–17.30

Československé odpoledne.

Bez přihlašování

■ 18. 6. sobota / 9.00–13.00 – **Vracím se**

a sladím. Seminář o tom, jak se připravit na návrat do práce po rodičovské dovolené. Dotovaná cena 120 Kč. Přihlášení předem nutné.

■ **Setkání Klubu 50+**

pondělí 6. 6. a 20. 6. 14.00–16.00

■ **Otevírací doba během prázdnin**

11. 7. až 14. 8. úterý a čtvrtek 9.30–12.00.

■ Během září plánujeme otevřít pondělky pro hlídání dětí od 2,5 let. Bližší informace budou na webu a facebooku.

■ V průběhu září **začneme cvičit Pilates** (úterý od 11 hod. s možností hlídání dětí). Přihlášení předem.

■ **Angličtina pro děti** (přihlášky od června)

ÚT 14.15–16.00 (8–10 let).

15.15–16.00 (11–12 let),

16.30–17.15 (4–6 let)

ČT 16.00–16.45 (6–7 let)

■ **HERNA v červnu**

pondělí–pátek 9.00–12.00

v úterý rovněž 16.00–17.30 (každé první úterý v měsíci navíc Podpůrná skupina kojících matek.)

■ **Pravidelný dopolední program**

PO 10.00 – Hernička s prvky Montessori

ÚT 10.00 – Čas na besedy a přednášky

ST 10.00 – Pohybové hry pro nejmenší (do 18 měsíců)

ČT 10.00 – Pohybové hry pro rodiče s dětmi (dětí od 18 měsíců)

PÁ 10.00 – Čas na pohádku

PÁ cca 10.30 – Šikulové – tvořivá dílnička pro děti za pomoci rodičů

■ **PORADNY**

• PO 9.00–10.00 – **Laktační poradna**

(nutno objednat na tel. 604 572 712 nebo e-mail), poplatek 100 Kč

• ÚT 9.30–11.00 – **Poradna efektivního rodičovství** (objednat na tel. 608 708 786 nebo e-mail), zdarma

• ST 18.00–19.30 – **Poradna přirozeného plánování rodičovství** (nutno objednat na tel. 777 200 431 nebo e-mail), zdarma.

Více informací o přednáškách a kurzech na: www.mc-domecek.cz, přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz

KAVÁRNA

v Komunitním centru Matky Terezy je pro vás otevřena v časech: **Út, St, Čt 16.00–19.00 hod.** – dále v době programů v KCMT a po nedělních obřadech. TĚŠÍME SE NA VÁS!

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

■ 13. 6. od 20 hod v KCMT – setkání společnosti Hnutí fokoláre. Slovo života na červen: „Žijte mezi sebou v pokoji.“ (Mk 9,50) Setkání je otevřené i dalším zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949

■ **Modlitební setkání maminek na mateřské dovolené** ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V červnu se sejdem **1. 6., 8. 6., 15. 6., 22. 6. a 29. 6.** (8. 6. a 22. 6. budou setkání s účastí kněze; možnost sv. zpovědi (od 9.30) a sv. přijímání.) Srdečně zve Lúdia Murínová tel.: 730 825 301.

■ **Setkání Život z víry** se koná každou středu od 19 hod. ve farním sále u kostela sv. Františka. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.

■ **Páteční dopolední setkávání** (nejen pro starší) každý pátek – od 9 hod. bohoslužba slova v kapli KCMT a poté posezení ve foyer. Zvou Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

■ **5. 6. / 14.00–17.00 – Balónková oslava dne dětí.** Zábavné odpoledne pro děti 2–11 let.

■ **5. 6. / 16.00 – Pyšná princezna** – pohádka

pro děti, DIVADLO STUDNA, vstupné Kč 30,-

■ **7. 6. / 18.00–20.00 – Jak vychovávat kluky a nepřijít o rozum** – seminář pro rodiče pod vedením Mgr. Vladky Bartákové. Vstupné 150,- Kč, jednotlivce; 200,- Kč pár. Přihlášky: mama.tata21@guick.cz nebo na tel. 602 972 887

■ **8. 6. / 19.30 – Zastavení u Matky Terezy s P. Ludvíkem Armbrusterem**, jezuitou, misionářem v Japonsku, býv. děkanem KTF.

TIME OUT. Článek v Katolickém týdeníku č. 20 „Modlete se, prosí Sýrie“, který tlumočí prosbu biskupů ze syrského Aleppa o modlitbu za obrácení a ochranu Aleppa i celé Sýrie na přímluvu Panny Marie, královny míru, mě přiměl více se modlit za mír. Mladí z Hnutí fokoláre před lety během války v Iráku přišli s celosvětovou iniciativou pro mír, kterou nazvali Time out. Jde o to vždy v poledne, ať jsme kdekoli, se na chvíli zastavit a krátce se jakýmkoli způsobem pomodlit za mír. Tak na celém světě každou hodinu budou lidé, kteří se modlí v jednotě za tuto důležitou věc.

J. Friedová

■ **10. 6. / 9.00 – Mše svatá za požehnání a zdar Noci kostelů** – v KCMT.

■ **10. 6. – NOC KOSTELŮ** (viz str. 15)

■ **12. 6. / 14.00–16.00 – SKLO v KERAMICE** – dílna pro rodiny s dětmi od 4 let. Cena 200,- dospělý, 50,- dítě. Nutná rezervace na e-mail: janadomsova@gmail.com nebo tel. 603 281 864.

■ **28. 6. / 18.45 – VEČER CHVAL** v kostele sv. Františka na Chodově.

■ **Výstava „Portréty krajiny“** – Fotografie: Světa Černíková.

INZERCE

■ Věřící rodina hledá **paní na občasně hlídání 6leté dcery v případě nemoci.** Cena 80 Kč/hod. nebo dohodou. Tel.: 723 240 710, e-mail: salvapost.cz.

■ **Jsem na invalidním vozíku** a hledám pomoc osobní asistence **PŘÍLEŽITOSTNĚ** – nejčastěji v pátek odpoledne až večer. Za 60 Kč/hod. Náplní je: pomoc v domácnosti, s nákupy, na WC a vyzvednutí dcery z MŠ. Prosím, ozvěte se na tel. 774 997 662 nebo na e-mail: dvorskasarka@seznam.cz.

MC Domeček, které sídlí v KCMT, hledá od května a hlavně na příští školní rok **aktivní maminky**, které by věnovaly jednou týdně jedno dopoledne pro uskutečnění aktivit pro příchodí maminky s dětmi.

Katka Friedová, tel. 603 286 513

Nabídky stavebních prací, fotografických služeb, kadeřnických služeb, malířství a lakýrnictví, doučování AJ, hlídání dětí najdete nově na nástěnkách v KCMT u baru.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / ČERVEN

1. Aby **senioři, lidé žijící na okraji společnosti** a ti, kteří jsou osamocení, našli i ve velkoměstech příležitost k setkání a vzájemné podpoře.
2. Aby se **bohoslovci, novicové a novicky** setkali s takovými formátory, kteří prožívají radost evangelia a moudře je připraví na jejich poslání.
3. Ať naše **úcta a láska ke Kristu v eucharistii** posvěcuje naše biskupy a kněze, farnosti a rodiny.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–14.00, čt 16–17.30

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00 od 16.00 hod. možnost svátosti smíření
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (administrátor)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
P. Ján Halama (farní vikář)		janhalama@gmail.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575 / 6800 • farnost 19-9362170227 / 0100

Příští uzávěrka bude 15. června 2016

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha–Chodov / 2016 / ročník 15

• redakce: Katka Friedová, Anežka Králová / typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design